

Organizarea depozitului de artă

Doina Miclăuș

Patrimoniul cultural este o componentă a avuției naționale, concretizat sub formă de bunuri materiale. Fără îndoială, mărimea patrimoniului este determinată de numărul de piese cuprinse, exprimând astfel specificul cultural național. Starea de conservare și depozitare a patrimoniului, indică tocmai gradul de civilizație al societății respective.

Păstrarea în bune condiții a valorilor de cultură se face în depozite organizate special pentru adăpostirea acestor valori.

Clădirea depozitară de fonduri sau colecții se amplasează în primul rând în funcție de climatul regiunii. Zona de amplasare nu trebuie să fie supusă unor mari variații climatice. Amplasarea de depozitare e bine să se facă în interiorul clădirii, cu pereți interiori, uși și ferestre etanșe. Sunt analizate și elementele poluante din zonă. Tendința actuală este aceea de a scoate noile clădiri din zona de concentrare și aglomerare a orașelor spre partea periferică, sau înconjurarea vechilor clădiri de muzee cu plantații. Spațiul de depozitare nu se amplasează în apropierea unor obiective care să prezinte pericol de incendiu. Terenul pe care este amplasată construcția este ferit de pericolul inundațiilor.

Deosebit de importantă pentru un spațiu de depozitare este problema încălzirii. Ea este rezolvată de obicei, printr-o instalație de calorifer. Încălzirea cu calorifer prezintă însă dezavantajul uscăciunii, care se poate remedia cu aparate de vaporizare sau cu mijloace mai simple.

Controlul temperaturii și al umidității în depozite se face cu ajutorul aparatelor numite higrometre, înzestrate cu termometre. Acestea înregistrează automat variațiile produse în cursul unei zile. Deci un depozit trebuie să fie dotat cu aparatură de măsurare, înregistrare și reglare a parametrilor microclimatici.

O altă problemă legată de organizarea depozitului de artă este aceea a sistemului de iluminare. Obiectele din spațiul de depozitare sunt protejate contra luminii naturale folosind draperii, iar ferestrele fiind prevăzute cu plase cu găuri foarte mici.

Pentru păstrarea în bune condiții a valorilor culturale foarte important este mobilierul din spațiul de depozitare. Acesta trebuie să corespundă în primul rând cerințelor specifice ale obiectelor depozitate: - materialul din care este confecționat, rezistența rafturilor în funcție de obiectele depozitate, stabilitatea rafturilor, distanța dintre rafturi, poziția rafturilor sau a mobilierului în raport cu ferestrele, ușile.

Mobilierul din spațiul de depozitare trebuie să fie simplu, confecționat din materiale ușoare, neutre din punct de vedere chimic.

Organizarea depozitului de artă presupune și stabilirea modului de așezare a obiectelor într-un mobilier adecvat.

Pictura se depozitează în poziție verticală pe montanți.

Aceștia dacă sunt mobili se vor lua măsuri pentru prevenirea trepidațiilor și a jocurilor prin folosirea cârligelor cu arc și interpunerea unor materiale clasice între lucrări și plasa de susținere, precum și între perete și cadrul montantului.

Când se folosesc pentru picturi compartimentele, nu se depozitează în același compartiment două sau mai multe lucrări, lățimea compartimentului să fie ceva mai mare decât lățimea lucrării care se introduce, încât să stea ușor înclinată ($10-15^{\circ}$). Înainte de introducerea lucrărilor în raft, acestea sunt verificate fiecare în parte, scoase cuiele, fixate și protejate belciugele, cârligele și celelalte accesorii.

Este interzisă depozitarea chiar și temporară a lucrărilor pe jos, rezemarea de surse de încălzire, de diferite piese de mobilier. Picturile pe lemn de depozitează în poziție orizontală, pe blaturi mobile.

Într-un depozit de artă, grafica se așează în dulapuri, în mape ce cuprind cel mult

10 desene. Desenele sunt separate între ele cu pânză sau hârtie neacidă.

Cartonul sau hârtia folosite pentru confecționarea paspartuurilor, pentru depozitarea sau expunerea graficii, documentelor, trebuie să fie neutru.

Covoarele și scașele se păstrează pe ruiouri metalice sau de lemn.

Sculpturile din spațiul de depozitare, se așează unele lângă altele în rafturi, ținând însă cont de mărimea și greutatea fiecăruia.

Spațiul de depozitare cuprinde și dispozitive, mijloace de acces și transport specifice obiectelor (scări, coșuri, cărucioare mobile).

Într-un depozit de artă există colecții de pictură, grafică, sculptură și artă decorativă.

Patrimoniul muzeal al secției de artă al Muzeului Județean Satu Mare, cuprinde aproximativ 2800 obiecte dintre care 6 colecții de pictură, 7 colecții de grafică și 3 colecții de sculptură.

Starea de sănătate a unei colecții constituie o problemă deosebit de importantă pentru orice spațiu de depozitare. Se efectuează control periodic pentru verificarea stării de sănătate a obiectelor și a gradului de contaminare biologică, lucrările fiind așezate pe tipuri de deteriorări.

Introducerea obiectelor într-un spațiu de depozitare, presupune uscarea completă a spațiului nou construit, renovat sau restaurat, curățirea, dezinfectarea și dezinsectizarea generală a spațiului și a modulelor de depozitare. Spațiul destinat depozitării colecției nu se folosește și desfășurării altor activități. În incinta depozitului de bunuri de patrimoniu nu se introduc și nu se depozitează alte obiecte.

Personalul care gestionează colecția trebuie să fie dotat cu echipament și mijloace de protecție (mănuși, mască, alcool, creme antiseptice).

La proiectarea și amenajarea depozitului de colecții muzeale participă în mod direct toți muzeografil din secție, asigurând securitatea bunurilor depozitate. Organizarea depozitului se face potrivit criteriilor conservării științifice.

Activitatea de descoperire și aplicare a celor mai potrivite mijloace pentru protejarea bunurilor culturale asigură prelungirea la maximum a vieții acestora.

THE ORGANIZATION OF THE ART WAREHOUSE (SUMMARY)

The work presents, in few words, the optimum means and conditions, in order to protect the cultural values, as a rule, reporting on art patrimony preservations and storage.